

12
omnes tenentes eius significationem: n̄ illi quod omnes, q̄ eius significationem
n̄ tenent, quod ipsa n̄ pot̄ accipi, quatenus ē significatiua.

Quaestio quinta

¶ In illius primo.

Veridencialisq̄ conit̄. ueritas falsitasque

Exertes.

Veritas
Haec ē ueritas. n̄ illis suggestio, quae ut gaulatim intelligat̄, n̄ ē q̄d.
et quotuq̄ sit ueritas, et falsitas. Nota n̄ d̄. quod n̄ n̄ con-
ceptus, seu operationes in n̄ro int̄lla. rependant̄ q̄d̄ aduinet̄
ad hunc locum n̄ aliud ē quam conformitas, quae d̄ d̄ in
cognitione, et rem cognitam, quae diuidit̄ in uerit̄, et falsit̄
simplicem, et complexam. Veritas simplex ē conformitas in
simplicem apprehensionem, et eius obiectum; complexa aut̄ ē
conformitas in iudicium, seu enunciationem, et eius obiectum.
Deinde falsitas ē difformitas, et disconuenientia in
cognitionem, et rem signat̄ cognitam. Quae falsitas semper
ē complexa. Neque n̄ d̄ d̄ falsitas simplex, ut infra d̄ d̄.

Tamē ueritas, et falsitas n̄ consistit̄ format̄ in relatione,
quae d̄ d̄ in cognitionem, et rem cognitam. id̄ impinet̄ talis relati-
onis, nempe in ipsa adaequatione, et conformitate, seu disconfor-
mitate absoluta, q̄ ē q̄dam ueluti q̄da logica, et ap̄ d̄, in qua
deinceps p̄ n̄ d̄ d̄ relatio ueritatis, et falsitatis ab obiecto.

Deinde illud maxime notandum ē; nimirum tria repe-
ri in n̄ro int̄lla. q̄da conit̄, seu originalem operationem; nempe,
simplicem apprehensionem; iudicium, seu enunciationem; et

Discursum. e' e' qua aliquid simpliciter cognoscit, n' affirman-
do, aut negando, v.g. concius, quo apprehendit aurum. e' v'ij
aliquid de aliquo affirmati, aut negati: ut cognico, qua intell'is
dicit, hoc e' homo. e' in qua ex una, uel pluribus p'ibus alia + ca-
colligi mediante particula reali, seu illativa. g'. E' igit' tr-
tis a se re d'ari quosdam con'e. ueritatis, falsitatis, que ex per-
ict, logi de ueritate, et falsitate complexa, quare ueritas repe-
riti in simplici apprehensione, neque n. per simplicem ap-
prehensionem affirmati aliquid, aut negati. E' aut' a se re d'ari
aliquos con'eus, q' uerum, uel falsum signane, logi de uerite
et falsitate, quantum aliqua n' reperi' in iudicio, et discursu;
et amplius ex dicendis constabit.

Veritas reperiatur in triplici opere intell'is.

Pro resolutione sit prima e'to. in prima operatione intell'is
semper d'at' ueritas, ea t' n' e' ueritas simpli, seu complexa,
s' singl', et simplex. Mac ois. et pi quoad primam p'ionem,
quia simpli + apprehensio e' operatio intell'is: s' n' n' simpli-
cem apprehensionem, et eius obiecto semper d'at' con'to m'as:
q' semper d'at' ueritas. Mac, et con'e. p'ine. q'. Minus, quia ois
imago naturalis conformat' cum suo obiecto. s' ois simplex a p-
prehensio e' imago nat'is sui obiecti. g' ois simplex apprehensio
conformat' cum suo obiecto, et con'to semper e' uera. Deinde os-
tendit' e'to. quoad 2. p'ionem; quia ueritas complexa per se re re-
p'ientat' in compositione, et diuisione. Et in comp'oe iudica-
tiua; atque adco in 2. ac 3. operatione: s' e' operatio n' e' com'io.

aut diuio

aut diuisio cum sit iudicativa: q̄ ueritas, que in illa reperitur,
n̄ ē complexa, s̄ simplex, et singl̄.

2^a Cō. in 2^a operatione in illis datur ueritas complexa, aut falsitas.
q̄: quia ē operatio, que ē iudicium, aut confirmatio cum suo obiecto,
et cum enunciatibili; super q̄ ē ad dīc̄; aut non. si gr̄m̄; h̄c̄ ueritatem
nec̄ reperiā ueritas, uel falsitas. Pr̄terea: quia iudicium, seu enuntiatio,
aut dicit id, qd̄ ē, c̄; uel id, qd̄ n̄ ē, n̄ c̄; aut dicit id, qd̄
n̄ ē, c̄; uel id, qd̄ ē, n̄ c̄. si gr̄m̄ confirmatio cum suo obiecto:
si 2^a, n̄ confirmatio; q̄ nec̄ confirmatio, aut n̄ confirmatio cum suo
obiecto: et t̄m̄ nec̄ ē uera, aut falsa.

3^a Cō. in tertia operatione in illis nec̄ datur ueritas complexa
aut falsitas: eaque distincta a ueritate ē, et 2^a operationis q̄
quoad gr̄m̄ in parte, quia in tertia operatione in illis datur
semper confirmatio, aut difformitas cum suo obiecto; q̄ nec̄ datur
ueritas complexa, aut falsitas: cor̄ ē bona. q̄: si n̄; quia notitia
discursiua (vg. Cō. alicuius sc̄ll̄) aut bene enunciatior a iudic̄,
aut n̄ inforti bene. si gr̄m̄, h̄c̄ difformitas ē in suo obiecto: si 2^a,
h̄c̄ difformitas: q̄: deinde ē quoad 2^a q̄m̄, et in p̄is qd̄ ueritas
ē operis sit diuisa a ueritate ē, q̄: quia una ē complexa, alt̄.
simplex: q̄: eue qd̄ ueritas diuisa a ueritate ē, c̄; quia tunc ueritas
ē diuisa (qd̄ s̄t̄ in t̄ge de falsitate) q̄: qd̄ p̄is in diuisa copula:
s̄t̄ ueritas ē operis q̄ n̄ c̄, et in copula illius 181, ueritas aut
2^a fundati q̄: et inque in copula uerbalis 181, que copula s̄t̄
diuisa in se, q̄: ueritas q̄ in illis q̄ datur erunt dicit
diuisa.

Congr̄.

6

Conjunctio q̄ p̄ manere ueritas 2. operatio sine ueritate im̄
 cum falsitate. Nulla dua ueritas sine diuisa: q̄ dicitur, quia si
 quis ita ingerat h̄o ē aīal: q̄ ē risibile, illa cō habebit ueritatem
 2. operatio. Eadem dicitur id, q̄ ē, nempz hominem ē risibilem
 non habebit cō ueritatem tercia; eadem falsu ē hominem ē ri-
 sibilem, inco, q̄ dicitur animal. *as. scilicet. risibile. scilicet. scilicet. scilicet.*

Articul. terci.

Arg. vna cōc.

Contra primam conclusionem, in qua dicitur in prima operatione da-
 re ueritatem. Dicitur q̄ per se ueritas datur in compo, et diuisione
 C. in 2. uel 3. operatione: q̄ n̄ datur in prima. Coniunctio, quia si daretur
 ueritas in 1. operatione, iam nulli daretur cōtū ueritatis q̄ ueritatis
 que ex partes: sed hoc ē contra tertiam sup̄p̄. Art. q̄ n̄ ē dicitur. Et ad h̄o
 arg. Art. locutus fuit de ueritate complexa (qua ut dicitur, reperit
 ur t̄m in 2. uel 3. operatione): n̄l de ueritate simplici, et singl̄: hanc
 n̄ in prima operatione reperiri negari n̄ q̄. ut ex dictis q̄. Ad compo.
 et Mai. Nam ad hoc uel dicitur datur aliquis cōtū ueritatis, falsi-
 tatisque ex partes. scilicet ē. si dicitur alig. C. quales sunt simplices ag-
 prehensiones, qua ad primam operationem pertinent. in q̄ n̄ reperi-
 untur ueritas, nec falsitas complexa. Art. in sua 3. sup̄p̄ositione n̄
 de ueritate simplici, sed de complexa locutus fuit, q̄ dicit datur aliquas
 cōtū ueritatis, falsitatisque ex partes.

2. si daretur ueritas in simplici apprehensione, daretur in sim-
 plici uoce: sed hoc ē falsum. q̄ dicitur Mai. q̄, quia uox simplici, ē signu

30
 conie. simplicis: q. si in conie. simplici dati ueritas, habet e. in uoce. sin-
 alic onid. quia ille, qui proferit aliquam uocem simplicem. q. hanc uo-
 cem hanc, n. ad d. i. uerit. aut falsit. q. signu. e. q. d. in talis uoce. n. de-
 b. ueritas, aut falsitas. s. r. n. s. h. n. e. l. a. d. i. m. in uoce simplici ueritas
 e. simplex. Ad eius probem. e. s. r. s. u. a. d. i. s. t. c. o. n. s. a. p. e. r. e. n. d. o. i. n.
 uoce simplici n. dari uerit. complexam; dari u. uerit. simplici;
 sicut in conie. cuius ipse signu.

Articul. quartus.

Uerit. in simplici cognitione dicitur falsitas.

Disim. in simplici apprehensione (siue intellectuale, siue sensitiua)
 dari aliquam uerit. nempe simplicem. nunc inquirere uob. d. m.
 illa reperit. falsitas. Inquire q. e. d. i. s. t. p. l. e. s. o. r. i. a. p. r. i. m. a. a. f. f. i. r. m. a. t. i. u. a.
 cui? p. r. i. m. a. i. n. f. e. r. u. s. s. o. l. u. e. n. s.

2. (qua sequimur) negatiua, quae p. p. r. i. n. t. i. s. s. p. i. c. a. t. p. r. o. i. n.
 conclusionem. quia ois imago n. a. t. a. n. e. e. c. o. n. f. i. r. m. a. t. i. o. c. u. m. s. u. o. o. b. i. e. c. t. o.
 u. c. o. n. d. i. c. i. u. e. r. a. (s. n. n. c. o. n. f. i. r. m. a. t. i. o. n. e. i. m. a. g. o. n. a. t. i. s.) s. e. o. i. s. s. i. m. p. l. e. x. c. o.
 g. n. i. t. i. o. e. i. m. a. g. o. n. a. t. i. s. q. u. i. o. b. i. e. c. t. a. : q. n. e. e. c. o. n. f. i. r. m. a. t. i. o. c. u. m. i. l. l. o. ; e. t. a. n. t. i. e. n. e. i.
 e. u. e. r. a. : q. d. i. n. s. i. m. p. l. i. c. i. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. n. d. a. d. i. f. a. l. s. i. t. a. t. : c. o. g. n. i. t. i. o. q. u. i. a. u. e. l.
 d. a. d. i. f. a. l. s. i. t. a. t. s. i. m. p. l. e. x. u. e. l. c. o. m. p. l. e. x. a. n. d. a. d. i. f. a. l. s. i. t. a. t. s. e. r. c. o. m. p. l. e. x. a. q. d.
 f. a. l. s. i. t. a. t. c. o. m. p. l. e. x. a. r. e. p. e. r. i. t. i. n. i. m. e. ; a. u. e. i. n. o. p. e. r. a. t. i. o. n. e. u. e. s. p. d. i. s. i. m. i. l. i. t. e.
 n. d. a. d. i. f. a. l. s. i. t. a. t. s. i. m. p. l. e. x. q. u. i. a. n. u. l. l. a. d. a. d. i. f. a. l. s. i. t. a. t. s. i. m. p. l. e. x. (s. e. c. u. n. d. u. m.
 n. u. l. l. a. d. a. d. i. s. i. m. p. l. e. x. c. o. g. n. i. t. i. o. n. e. q. u. a. e. u. m. s. u. o. o. b. i. e. c. t. a. n. c. o. n. f. i. r. m. e. t. i. s.) : q. d. i. n.
 o. p. e. r. a. t. i. o. n. e. n. u. l. l. a. d. a. d. i. f. a. l. s. i. t. a. t. s. p. e. r. s. e. D. i. x. i. (p. e. r. s. e.) q. u. i. a. p. e. r. a. c. i. o. n. e. s.
 e. t. a. i. u. e. n. t. b. e. n. e. p. r. f. a. l. s. i. t. a. t. i. n. o. p. e. r. a. t. i. o. n. e. r. e. p. e. r. i. t. i. ; u. e. m. a. g. i. s. e. s.
 d. i. a. n. d. i. s. c. o. n. s. t. a. b. i. t.

Arg. r. r. a. n. i. a. s. n. i. a.

Com...

Dices tibi: per ar. in simplicia cognitione dari falsitas: q' nos fal-
 so dicitur. conpr. i. quia in simplicia cognitione dari ueritas. fal-
 tem simplex. q' e' in dabit' falsitas saltem simplex. Ar. con-
 stat ex dictis q' conie. quia ueritas, et falsitas sunt contraria, et ab i-
 uersant' e' e' idem subad. q' si simplex apprehensio e' subad' uerit-
 atis, potest e' e' subad' falsitatis. conpr. 2. quia si dari maior
 no' q' ueritas diuidat' in simplicem, et completam, falsitas autem
 si diuidat' e' in completam, et simplicem. q' cum falsitas completa
 reperiat' in 2. et 3. operatione, simplex abique dubio reperiet' in
 prima.

Sis adanq' per ar. q' si dari in prima operatione falsitatem per
 se, sed t' aliqui per accidens et occasionaliter, quia s. aliqui in illis
 et alii in simplici apprehensione et creati ad iudicandum falsum, q'
 q' ex uisione auriculari ducit' ad iudicandum illud, q' dicit'
 de auric. Nam tunc talis uisio dicit' falsa per accidens, et occasi-
 onaliter et eo, q' dicit' occasio, ut in illis falsum iudicaret, hoc
 t' n' tollit, quominus simpliciter dicit' in simplici cognitione
 si dari falsitatem ad primam conpr. et conie. ad eius probacionem
 e' ueritas, et falsitatem completam e' contrarias. et t' ueritas
 et falsitatem simplices, e' contrarias. neq' n. dari falsitas simplex,
 quae sit contraria ueritati simplici. Ad 2. conpr. et ar. no' e' quia
 in cognitione completa (qualis e' 2. et 3. operatio) p' reperit' con-
 formitas, aut deformitas cum suo obiecto. e' cum enunciable,
 q' q' cadit: et conie. e' in illa n' solum ueritas, sed et fal-
 sitas completa. At e' in prima operatione semper reperit' con-
 formitas, et nunquam deformitas, et cono' nunquam reperit' fal-

ita

23
sitas, sed semper reperitur ueritas, idcirco non datur falsitas inplex.

Et sic arguo: cognitio sensitiua, ut est in oculo, est simplex cognitio: et tunc aliqui est falsa: sed in simplici cognitione datur falsitas, si tunc cognitio est falsa, quia non confirmatur cum suo obiecto: sed uisio aliqui non confirmatur cum suo obiecto: sed cetera quia minus: quia uisio aliqui representat colorem in fride, aut in collo columbae solaribus radijs illius maris: et tunc neque in fride, neque in collo columbae dantur ueri colores: sed talis uisio non confirmatur cum suo obiecto. confir. et in simplici coniecti, quia simplex coniecti, quae rusticus graecus de sole, representat illum minorem nota glaustris: et tunc sol est maior tota terra: sed talis coniecti non confirmatur cum suo obiecto, et tunc est falsus.

Et sic ad argum. de Min. ad eius probationem. Et sic, et ad illius probationem dico uisionem aliqui representare in fride, et in collo colorem apparenciam, qui reuera in illa apparet, non autem colorem uerum: quod si uultus deceptus illa apparet, falso iudicat illum uerum colorem, id est geraccens est, nec suspicatur uisio dicitur falsa, nisi forte geraccens, et occasionaliter: quod non tollit simpliciter ueritatem, ut supra diximus. ad confir. dico simpliciter coniecti, quae rusticus graecus de sole, est uerum, quia non est uerum solis coniecti, sed solis coniecti, cum quo confirmatur. Et sic in simplici coniecti, ut sic uerum, dico confirmari cum aliquo obiecto in se reali accepto, sed ueritas est confirmata in se obiecto, si prout apparet, seu prout representatur, sed idem illud est obiectum alicuius coniecti simpliciter, quod in illo representatur, siue aliqui in ea se habeat a se ueritatis, siue non. Atque et hanc doctrinam ueridicam est ad aliam et plenam, quae a ferri solent, qualis est illud de remotioribus sub qua. etc.

Quaestio i. de uoce signatiua.

Articulus primus.

Utrum uox signatiua sit aliquid unius per se.

Pro resolutione ne sit clo. uox signatiua in coi. qua abstractio a nomine, uerbo, et orōe, nō ē aliquid per se, sed per actionē q̄, quia signatiuum uocale, seu uox signatiua in coi. componit̄ cent̄ or uoce, et significatione in coi. sed ex his nō fit unū per se, sed per actionē: si uox signatiua nō ē aliquid per se, sed per actionē. Min. et corie gerit. p̄ Mac. quia signatiuum uocale ē aliquid ante factū, et uoce, et igne. Ad negatū cent̄ includit̄ mām, et gra. q̄ signatiuum uocale cent̄ includit̄ uocem, quae se habet tanqua mām, et significationē, quae se habet tanqua gra illius.

Dices in primis. signū in coi. p̄ sumptū ē unū per se: q̄ dicit̄ signū uocale, seu uox signatiua, quae ubi p̄ in coi. contineō. erit unū per se. tōne uidet̄ bona s̄ in coi. q̄ signū dicit̄ tō de formali signō, et connotat̄ rē m, in qua ē talis signāō. q̄ signū formali accipit̄ ē unū per se. Et hāc, et nō concesso tōne t̄ in rigore falsū ē, ut p̄t̄ et duas in q̄ t̄ de signis, ubi dicit̄. mō signū ē aliquid per actionē, quia includit̄ signū. Et q̄ constat̄ ex duplici hūdine, nēpe ad p̄t̄. et ad non signatiuum. Dicit̄, in qua. t̄ nēc, negata coria. Dicit̄, quia p̄t̄ signū in coi. includat̄ tō p̄t̄ signū. hoc t̄ q̄ ē signū uocale, seu uox signatiua, quae ubi ille contineō, includit̄ nō salū signū. sed et ipsa uocem. t̄ p̄t̄, unde que ē unū per actionē.

Et composita per actionē, ut, albu nō solū includit̄

q̄t̄.

20
firmatō mā, et grām, sē tō grā: q̄ sū composita geraciō
a vocalia, qualis ē uox signatiua n̄ in cludunt cōtō
mām et grām, sē tō grā: signō, q̄ n̄ dē q̄ n̄ erunt con
posita geraciō, sē gerō. Ses. N. tōne. P. d. c. quia nā in
suis compositis geraciōis, q̄ n̄ q̄ n̄ dē q̄ n̄ erunt con
posita geraciōis, aequalis inendit er
tō grā, et mā, seu sē tō. Nōq̄ n̄ grā arte p̄tē, q̄ glā
dī induci q̄ in quālibet mā, sē nec requirit mā
dura, q̄ n̄ q̄ n̄ ad sciendū?

Articulus secundus.

Quid uox signatiua.

Significatiua, seu uox signatiua diuidit̄ in simplici, et cō
plexā. Deinde simplici dicit̄ in rōn et uerba, ad
qua reuocant̄ reliqua uox, qua n̄ sunt in categoria
conplexā dicit̄ quae idem s̄, atq̄ oīo uocalis diuidit̄
in uarias spēs orōis, nempe in enuntiatia, q̄ n̄ dē q̄ n̄ erunt con
posita geraciōis, aequalis inendit er

Propositiō uox signatiua diuidit̄ in rōn et uerba, ad
qua reuocant̄ reliqua uox, qua n̄ sunt in categoria
conplexā dicit̄ quae idem s̄, atq̄ oīo uocalis diuidit̄
in uarias spēs orōis, nempe in enuntiatia, q̄ n̄ dē q̄ n̄ erunt con
posita geraciōis, aequalis inendit er

Quaestio secunda.

Articulus primus, et 2.3.

2. Regabis 2. uerū gradū dēuīōis sic grīs in grīs.
P. negatiue quīcūq; e, quia uerū simplē in signādo
e' aliquid compositū per accīōis uocē, et signōe, ut
sē dīxīmus: q' n' gōt dīuīdī tanquā gīs in nomen, et
uerbū.

Articul. 3. teri.

De pōdō de gōis nōis.

Dīcās nō cōson de gōis nōis. Nōia in pīnīta uq, p' nō-
homōi, hēnē gēs signāntēs. segarac. q' rē uīcūq; gōr gar-
tīculam | cīuī spars eā, et cōtō illa alīa gārta (de gōis
sup' rē e', segdōm per illam nīhīl rēuīcō. q' n' sīs. quia
illē uocī (nōm) rōndēt unū cōtōis: et alīer illi uocī hīs: q'
n' hō hēc gēs signāntēs segaracīm. P. n' sīs. ad cūis gō-
bātōnē or. et sīs. nā uocī | n' hō rōndēt tōm unū cōtō.
regīentā cīuī nē gōis hīs in cōnecō. q' rē uor (nōm
gōr gōrātī) separata a uocē. p' nōm tūc rōndēbunt illis
in mēte dō cōtōis: s' cā n' dātī nōm in pīnītu,
quia n' dātī simplē uor s' d' alīa, gōis que tūc
appellārī nōm negatiuū.

2. hōc nōm (tempus) hōrā | dīcī eā. s' nē nōia de-
fīnīta ab nōis et in signānt cū tempore: q' gārta p' nōm tempore | e'
p' nōm nōia. P. n' sīs. Nam illa nōia signānt gōm tempore: s'
n' cum tempore. illa n' tōm dīcī signānt cū tempore, quā signānt
cū cōnā dīa tempōis p' nōis, gōrta o' p' nōis; quod tōm in illis

e' propriu' v'g, lego signat lectione' germinu' actionis, seu ingori.
 2. e' copula, seu conuinctio, v'c cuius uerbu' quocunq; ad dictu'
 not, efficit orio' affirmatiua', aut negatiua'. 3. e' miis concrecionis,
 v'c cuius d' conuocatiua'. 4. denique e' tempus, qd' meli' primu'
 uerbu' signat. Deniq; e' notandu' quod libet uerbu' signare
 de formal' priora tria signata, et de male, quarta, nempe tem-
 pus.

si d'cas istae doctrina sequi, uerbu' praeteriti, praesentis, et
 futuri (v'g, legi, lego, et legam) n' distinguuntur, qd' in ois negat.
 qd' aut' id' sequati, omnia' ita, quia si distinguerentur, ipe, praes,
 quia connotant diuersa tempora, prout etque perine diuisa
 signata mala: s' huc n' sufficit: q' ita: si sunt, quia d'ctio
 significatiua uniu' nomina, n' desumit' a signato male, s' a p'prie
 q' si uerbu' praeteriti, praesentis, et futuri habent idem signatu' p'prie,
 erunt eiusdem sp'ci, licet habeant diuisa signata mala. s' in
 n' sequella'. s' d'ctio' p'prie n' sunt. et ad illius probatioc'
 d'ctio' e' p'prie d'ctio' significatiua nominu' n' sumat' a signato male, d'ctio'
 cum a miis signandi, seu connotandi illud, q' miis h'c te
 cogit signati formalis. cu' q' illa uerba connotent diuersa
 tempora, prout etque habeant diuisa miis signandi conno-
 tandi illa, sequi e' diuisa sp'ci inter se.

De signa' s'ua de g'oc' uerbi.

His partib: d'ctio' tri' i. uerbu' p'prie et uerbu' de p'prie absolute: et
 tri' n' signat cum tempore: q' n' opus e', ut uerbu' signet cum tempore.

Min quia actio exandi exorati in instanti: q' uerbu' n' signat
 cum tempore. et simile argu' fieri pot' de uerbo cogito, et alijs
 huiusmodi. conp'it, quia uerbu' (genero) in hac p'oe' p'acer
 aeternus g'rae fillum (e' uerbu'?) et t'n' n' signat cu' tempore sed
 cum aeternitate, sigdem diuina g'rae n' in tempore, sed in aeterni-
 tate exorati: q' ette. s'rs. ad argu' dist. Min. a serendo, uerbu'
 seruo, n' signare cu' tempore figurato: signare t'n' ad
 tempore latens loquendo. sed illius p'obatione. e. n'is, et
 dist. totis eadem dist'ioe. Nam signare cu' tempore hoc b.
 idem e', ac signare cu' aliqua, siue aliquo in talis duratio
 sit instantanea, siue temporaria, siue aeterna. e' eodem
 mo' resdm e' ad argu' de numpad' ex uerbo cogito. ad conp'it.
 simile dist. Min. Nam g'rae uerbu' (genero) in illa p'oe' de-
 noret aeternitate in illa p'oe'; n' desinet t'n' signare cu' tempo-
 re, que tempus hoc lo' accipit, ut eo dictas conbat.

2° uerbu' sidere: quiesco: sidere ette' sunt de p'nta
 ab o'le: et t'n' n' signatit' actione' sigdem durare, quiesce-
 re, aut sidere n' e' aliqd' agere. q' n' requirit, ut uerbu'
 signet actione'. s'rs. dist. Min, a serendo illa uerba n' si-
 gnare eadem uera' actione'; signare t'n' u' signatit' p'ormit'
 actionis saltem metaphorice, q' dicitur e' ad huc u'roem uerbi.

3° nullu' dicit uerbu' ignit' q' illa g'ra' dignitas e' in-
 genitua, sigdem genitua' nihil reicit. q' s'rs, quia sidere
 aliqd' e'it, u'q' n' ualeat: sed hoc n' e' uerbum ignit' q' ette.
 4° Min; quia in uale' si genit' in o'le, n' erit uerbum in-

simile

inpositum, sed negatiuum: q̄ de antequam in illa ponat, tale e.
 e: et conici nunquam dabit uerbum inpositum. Ans q̄, quia
 tunc datus uerbum negatiuum, q̄i particula non negat
 copulam q̄iā cum subiecto, cui prouide rene duo conici.
 sed ita se res habet in hac enunciatione (soc. n̄ uale): q̄ esse. 7. s.
 n̄. Ans. ad ius probem. n̄. Min. et ad probem illud
 si n̄ uale ponat in oīa permiū duar uocu, tunc n̄ eēt inge-
 nitū, sed negatiuum. sed nos n̄ illud collocamus permiū du-
 arū uocu, sed unius tris, et tunc e uerbum inpositū, quia ut se,
 neque illi rōdēnt duo conici, neque parta non negat copula
 q̄iā cum subiecto, sed t̄m negat de socie praeq̄uū signāam
 uerbi uale, nempe ualitudinem.

§. Nulla arg. strauerit de proe

4. in hac proe / disputo e disputo uerbu subiecti q̄ falsae
 dicit, quia a se re, uerbum nunquam subiecti, sed reger q̄ri. 86.
 in illa ut proe uerbu subiecti n̄ prouo formalis signat, sed ac-
 ceptū q̄ ipse uoce mat. q̄ nullū e incōiens, nos aut q̄ dicitur
 uerbum semper q̄ri, loquimur de uerbo accepto prouo forme
 signat. In istis in hac proe / disputare, e disputare / accipi
 n̄ uerbu prouo formalis signat: eēt subiecti: q̄ uerbu a legi
 subiecti, q̄is accipiati prouo forme signat. Res e. Mai. e Min.
 et dicit con: a se re uerbu de signat ab oīb. e uerbu q̄ e en
 proutis temporis, e dicitur a ligni subiecti, q̄is accipiati pro-
 uo forme signat: n̄ aut uerbu de signat ab oīb. i: uerbu pre-
 sentis indicatiui. hōe n̄ cum sit adiectiuū, nec suggerit sub-
 stantiuū, cui adiacet, prouo de q̄e nec e q̄ dicitur.

si uerbu[m] dicitur in p[ro]p[os]itione nec n[on] p[re]c[is]i: q[uo]d d[omi]n[u]m uerbu[m], q[uo]d
 n[on] semper p[re]c[is]i: q[uo]d s[er]u[er]is, quia n[on] p[re]c[is]i nisi q[ui] sumit[ur] p[ro]p[os]itio[n]e p[ar]te,
 ac p[re]c[is]iue signat[ur]: s[ed] uerbu[m] (E) in p[ro]p[os]itionib[us] necessarij
 n[on] sumit[ur] p[ro]p[os]itio[n]e p[ar]te, et p[re]c[is]iue signat[ur] (nempe p[ro]p[os]itio[n]e),
 ut p[er]tinet in hac p[ro]p[os]itio[n]e. Antea e[st] h[oc] q[uo]d n[on] p[re]c[is]i in illis.

Et m[od]o huius app[ar]et Cur[re]ntis r[ati]o largam, ac m[od]o
 sam d[is]p[ut]ationem; o[mn]ib[us] q[ui]a res e[st] p[ar]ui m[od]i, sup[er]p[er]
 et co[n]s, et uulgaris solut[io], qua[m] ille rejicit. Notand[um] q[uo]d e[st] quaedam p[ro]
 p[ro]p[os]itiones appellari de 2[da] adiacentia: alias u[er]o de 3[da] adiacentia.
 p[ro]p[os]itio de 2[da] adiacentia, e[st] illa, in q[ui] ultra uerbu[m] e[st] nullu[m] aliud
 d[omi]n[u]m g[ra]m[m]at[ic]u[m]. ut | soc e[st] | p[ro]p[os]itio de 2[da] adiacentia, e[st] illa, in q[ui]
 ultra uerbu[m] (E) addit aliud g[ra]m[m]at[ic]u[m]. ut | soc e[st] albu[m] |. Simil[iter]
 ex p[ro]p[os]itio[n]ib[us] de 3[da] adiacentia, q[uo]dam u[er]o nec: ut | soc e[st] h[oc] |: alie[n]i
 contingentes. ut | soc e[st] albu[m] |. Notand[um] g[ra]m[m]at[ic]a: e[st] e[ss]e[m] d[is]t[ri]c[t]i
 doctrinam uerbu[m] (E) in p[ro]p[os]itio[n]ib[us] de 2[da] et 3[da] adiacentia congenitab[us]
 signare e[ss]e[m] (quia e[st] eius p[ar]te, et p[re]c[is]iue signat[ur]), et
 copulam p[re]c[is]i u[er]o p[ar]te: in p[ro]p[os]itio[n]ib[us] de 3[da] adiacentia nec n[on]
 signare e[ss]e[m] s[ed] copulam t[er]m[in]i.

Quibus p[ar]t[ic]ip[is] e[st] t[er]m[in]i et d[is]t[ri]c[t]i co[n]s, negando d[omi]n[u]m uerbu[m]
 q[uo]d n[on] semper p[re]c[is]i: q[ui] sumit[ur] p[ro]p[os]itio[n]e p[ar]te, et p[re]c[is]iue signat[ur], ut
 contingit in uerbu[m] (E) in p[ro]p[os]itio[n]ib[us] de 2[da] adiacentia, et de t[er]tio adia
 centia, in q[ui] accipit[ur] p[ro]p[os]itio[n]e: concedo d[omi]n[u]m uerbu[m], q[uo]d n[on] semper
 p[re]c[is]i: q[ui] sumit[ur] p[ro]p[os]itio[n]e p[ar]te, et p[re]c[is]iue signat[ur], ut contingit
 in ip[s]o uerbu[m] (E) in p[ro]p[os]itio[n]ib[us] de 3[da] adiacentia nec n[on], in q[ui] accipit[ur]
 p[ro]p[os]itio[n]e, s[ed] t[er]m[in]i p[ro]p[os]itio[n]e copula, ut dicit[ur] e[st] neg[ati]o, et hoc regit aliquod

inconueniens conera soliam definitione uerbi.

Quaestio tertia.

Articulus 10.

Explicatio de ipso orationis.

Dico de significatiue uocali simplicis, seu deuoce simplicis in
significando quale e' noem, ce uerbu'. Nunc aut e' de signatiue uocali
complexo, seu deuoce complexa in significando: que nihil aliud e',
quam oratio, q' ita dicitur. oratio e' uox, cuius ges signant, ce par-
tes diuor. n' dicit. sed oratio. Nam dicit. q'dem, constat multis
uocibus. Sed et notandum e' orationes illas, que appellantur minores,
ut nisi, semper, etc. n' comprehendunt proprie in hac de p' se re-
uocari ad illas; q' hanc illis minime reuocant multi conit, n' h' h' h' p' se
in uoce, que est illud signatiue separati. q'd t' ad in quoraam ora-
tionem regi.

Quaeris quoniam sit maia, ce p'ra icentis orationis? p'ra.
Maia e' extrema, q' oratio constat, p'ra u' ce nota, seu co-
gulationem, q' ipia co'ra, seu ges orationis in se coniuunt, ce cogulan-
tur. Nam ille nota q' e' triplex. nempe, uerbalis, grammatica-
lis, ce raciocinialis, quos p'ra. ce p'ra in oratio, imperfec-
tis. ut h' albus. q'dem h' ce. 2o, autem reperitur in quali bet enun-
tatione, ce p'ra in que e' ipia uerbum (est). 3o, denique re p'ra
in q' t'ro, ce in qualibet alia argunt. ce nihil aliud e', qua
parta (ergo) ce q' colliges diuam ce p'ra signatiue simplicis, ce
complexa. Nam p'ra signatiue simplicis, e' signatiue p'ra alit signatiue

comple

complexi, & nexus inter utrumque extremum.

Articulus 2.

Explicatio de significatione Enunciatiois.

Enunciatio est oratio, quae uerum uel falsum illa paracula significat. (oratio) ponitur lo. gr. is. reliqua ponuntur lo. dria. unde colliges praedictam definitionem n. ee. con. h. s. d. descriptiuam: quia non constat ueritate, et dria. Nam neque oratio est uerum quod, cum sit aliqua compositio per actus, ut sp. diuim: neque signare uerum, uel falsum e. uera dria, sed proprietas enunciatiois, Nam si aqua. ortem idem e. signare uerum, ac dicere, uerum ee. et idem e. signare falsum, atque dicere, uerum n. ee. unde illa oratio, quae dicit aliqua rem, ad signare uerum. Illa uero, quae dicit aliqua rem n. ee, ad signare falsum.

Deque ex his colliges. i. quare. sicut dicitur ueritate, aut falsitatem dari in 2. operatione, n. ante in e. 1. pro. q. aqua. sicut idem e. uerum ee, aut falsum, atque dicere rem ee, aut n. ee. cu. q. secunda operatio dicit rem ee, aut n. ee. (sicut secunda operatio affirmat, aut negat.) scilicet in ipsa 2. operatione dari ueritatem, uel falsitatem, tanquam indicent illa. cu. prima operatio nihil affirmet aut neget, sed omni. simpliciter apprehendat, scilicet n. dari in illa propria ueritatem, aut falsitatem.

Colliges 2. discrimen int. ueritatis simplicem, q. dicitur in 1. operatione, et completam q. reperitur in 2. q. dicitur uerum.

con. is.

consistat in adaequatione, et conformitate cognitionis ad ob-
 iectum in seipso consistit, et formaliter in conformitate repraesentationis
 ad obiectum repraesentatum, cuius est imago. Atque veritas completa non
 consistit in se, et formaliter in conformitate repraesentationis (re ipsa non habet
 se quasi materiam in se, et operationem) sed in adaequatione, et con-
 formitate adiectionis. l. conjunctionis cum obiecto dicto, et conuen-
 tu, quod quod cadit ipsius iudicium seu cognitio completa.

Deinde contra de proe Enunciatio.

Primo bona de se die consistere que pro se de proe. sed de se
 enuntiationis non ita se habet: quod tunc pro se Minus, quia quis pro se
 enuntiationis est oratio perfecta: et in hac non ponitur in defini-
 tione, sed oratio incerta: quod talis definitio non consistit que pro se. Sed
 de se Minus, de se est, quia illa particula oratio que ponitur in defini-
 tione, idem valet, sicut per illam intelligitur oratio perfecta, quae est
 quis proxime enuntiationis. Alii tunc Curio, sed proposita
 solus supponit.

+ habere

2. Enunciatio non habet obiectum, quod dicitur: quod non ita dicitur
 signare verum, vel falsum. contra est bona. pro se Minus. Atque, quia
 non habet obiectum, sicut est istud: sed habet aliquid obiectum, sicut
 illud enunciabile, sicut est istud: sed hoc non est eius obiectum, quod
 tunc pro se Minus, quia vel hoc obiectum est aliquid reale, l. aliquid reale:
 non primus ut omnes fatentur: non est 2. quia quidam in illa da-
 ti reale, est obiectum partium enuntiationis: quod nihil remanet, quod
 est pro se enuntiationis obiectum esse pro se. Sed non ita. ad eius pro-
 bationem die, illud enunciabile si sumat pro se habet pro se
 de proe, et simplices, non est obiectum enuntiationis, sed partium

illis.